

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Apologeticus ad populum a Tarasio a secretis compendiose dictus die qua
intimauerunt imperantes Irene & Constantinus populis, vt fieret
patriarcha: qui & promotus est indictione octaua, anno a ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO
 CHRISTI
 787.

Altissimum episcopum Neapolitanum omnino tenere ha-
 bet, vt cum ipso ascendat huc. Etenim iter vestrum per
 Neapolim & Siciliam habet fieri; & super hoc stratego
 Sicilia iussimus, vt omnis requiei & honoris vestri curam
 habeat, quo veniat vestra paterna beatitudo ad nos. (Le-
 gimus.) Data IV. Kalendas Septembris, indictione VII. a
 regia vrbe.

Πρακτικὰ τῆς ἐβδόμης σινοόδου.

Απολογητικὸς πρὸς τὸ λαὸν σχεδια-
 σθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐδήλωσαν ὁ
 βασιλευσθεὶς τοῖς λαοῖς ἔχρησασθαι
 πατριαρχίῳ, πρὸς Ταρσίου τῆς
 καὶ προχρημαθῆναι εἰς ἰνδικτιῶνα
 ὀγδόῳ, ἐποὶς δὲ κτίσεως κόσμου
 5547.

Οἱ τῆς ἀμαρτήτου ἡμῶν πίστεως τῆς
 Χριστιανῶν φύλακες, ἔχοντες
 ταῖς εἰς δοξαίαν θεῶν γεννηθῶν πρὸς βα-
 σιλεῖς ἡμῶν, ὡς πάντων εἰς ἀρεσκείαν
 αὐτῶν, καὶ εἰς συμφέρον ἡμῶν τῆς Χριστι-
 ανῶν πρὸς φρονήδα ποιούμενοι, μάλι-
 στα δὲ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκ τῆς Ἰπ-
 μελιῶς διαμεμελησάντες, ἔχοντες
 δύναντες ἔχειν ἑαυτὰς προχρημαθῆναι ἐν
 ταύτῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν πόλει, ἵππ
 ὁ ἄσπετος αὐτῶν νοῦν με ἀνέλαβον,
 καὶ φανερῶς μοι εἰπέτω τὸ βεβου-
 λημένον αὐτοῖς ἐκέλευσαν. ἐμοὶ δὲ
 πρὸς ποδο ἀνάξιον ἐμαυτὸν εἶναι
 ἀφωμύμενον, καὶ μηδὲ μὲν συγκατάθε-
 σιν ποιησαμένου, ὡς ἔχοντες τῆς φορ-
 τῆς μὴ δυναμένου βασίσαι ἢ ὑπενε-
 κεῖν, ἐκέλευσαν με παραγγεῖλαι κατὰ
 πρῶτον ἡμῶν, διότι καὶ σύμφητοι
 γέγονατε τῇ βουλῇ ταύτῃ καὶ νῦν οὐκ
 ἀνδρες φοβούμενοι τὸ θεόν, καὶ ἔχον-
 τες αὐτὸν ἀεὶ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ὁ
 τῆς Χριστοῦ κλήσεως τῆς ἀληθινοῦς θεοῦ ἡ-
 μῶν ὄνομαζόμενοι, Χριστιανοὶ λέγω,
 Concil. Tom. 19.

*Apologeticus ad populum a
 Tarasio a secretis compendio-
 se dictus die qua intimaue-
 runt imperantes Irene & Con-
 stantinus populis, vt fieret
 patriarcha: qui & promo-
 tus est indictione octaua, an-
 no a creatione mundi 6293.*

IMMACULATÆ fidei nostræ,
 id est, Christianorum custo-
 des, & eorum quæ in gloriam
 Dei fiunt æmulatores, fideles
 imperatores nostri, tamquam
 omniū in beneplacitum eius, &
 in commodum nostrum, Chri-
 stianorum videlicet curam fa-
 cientes, & maxime nunc eccle-
 siastica negotia diligenter & so-
 licite considerantes, quo sum-
 mus sacerdos in hac regia vrbe
 sua constitueretur, in suæ pie-
 tatis animum me assumpserunt,
 & vt manifestum mihi reddere-
 tur quod consiliati sunt, præce-
 perunt. Cum ego hoc me indi-
 gnum esse pronuntiarem, & nul-
 lam condescensionem facerem
 (vtpote qui iugum huius sarcinæ
 portare & sufferre non pos-
 sem) iusserunt me adduci ante
 faciem vestram, pro eo quod &
 huius consilii participes effecti
 sitis. & nunc viri Dominum ti-
 mentes, & eū semper in cordibus
 vestris habētes, vos aio, qui Chri-
 sti vocatione, veri videlicet Dei
 nostri, nominamini Christiani;
 F

Audite brevis sermonis ab exi-
 guitate ac humilitate nostra ra-
 tionem. Ego quidem quidquid
 piissimis imperatoribus nostris
 & per omnia orthodoxis re-
 sponderim, etiam in conspectu
 vestro rationis meae apologia
 respondeo. Timore deprimor
 ad consentiendum huic electio-
 ni, & reuereor a facie Dei cur-
 rere taliter & quomodolibet
 incircumspecte, vt non terri-
 bili damnationi succumbam. Si
 enim Paulus diuinus apostolus,
 qui Dei voces audiuit, caelum
 * Gr. fcholā
 * Gr. 9.
 que habuit * correptorem, &
 paradisi inspector effectus est,
 audiuitque arcana verba, &
 portauit nomen Dei in conspe-
 ctu nationum & regum, Corin-
 thiis scribens dicebat: *Ne for-
 te cum aliis predicauerim, ipse
 reprobus efficiar: quomodo ego
 qui in mundo conuersatus, &
 cum laicis connumeratus, im-
 peratoriis ministracionibus mi-
 litauit, sic absque diiudicatio-
 ne atque circumspectione pos-
 sum insilire ad sacerdotii ma-
 gnitudinem? Horrendum con-
 nomen ad exiguitatem meam,
 & temerarium studium: causa
 vero timoris, & meae refutatio-
 nis, haec est. Aspicio enim &
 video ecclesiam, quae super pe-
 tram Christum Deum nostrum
 fundata est, scissam nunc & di-
 uisam, & nos alias atque aliter
 loquentes, & aliter eos Christia-
 nos qui in oriente vnus nobis-
 cum sunt fidei; sed & his concor-
 dantes occidentales, & nos ab
 omnibus illis alienatos, & a se
 per singulos dies anathematiza-
 tos habere. Dira poena est ana-
 thema, procul a Deo emittit, &
 e regno caelorum persequitur,*

ἀκούσατε βραχυῶς λόγον ἀπολογίας
 ἀπὸ τῆς ἡμετέρας βιτελείας ἐ οὐθενό-
 πτος. ἐγὼ μὲν εἶπ τοῖς θίσετέσιν ἡμῶν
 βασιλεῶσι καὶ κατὰ πάντα ὀρθοδόξοις
 ἀπελογησάμενος, καὶ ἐνώπιον ὑμῶν
 προσεαπολογησάμαι· ὅτι φόβω σωτέ-
 ρημαι κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς ψήφω τῶν-
 τῆ, & βίλαβοδομαὶ ἀπὸ προσώπου τῆ
 θεοῦ προσδραμεῖν οὕτως βικόλως, &
 ὡς ἐτυχεν ἀπεισεπέπλωσ, ἵνα μὴ ἴσο-
 πέσω φοβεροῦ κατὰ κρίματι. εἰ γὰρ ὁ
 θεοῦ φωνῶν ἀκροασάμενος, οὐρανὸν
 τε ἐξηκῶς παρὰ βιτελείῃ, καὶ παρα-
 δείσου θεοῦ γηρόμενος, ἀκούσας τε
 ἀρρητὰ ῥήματα, καὶ βασάσας τὸ ὄνο-
 μα τῆ θεοῦ ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασι-
 λέων, Παῦλος ὁ θεῶν ἀπόστολος Κο-
 ενθίοις γράφων ἔλεγε· μὴ πως ἄλ-
 λοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γηώ-
 μαί· πῶς ἐγὼ ὁ τῶ κόσμῳ συνασρε-
 φόμενος, & μὴ λαϊκῶν ἡλεθμημένος,
 καὶ στραθιθόμενος ἐν ταῖς βασιλικαῖς
 ὑπηρεσίαις, οὕτω χωρεῖς ἀνακρίσεως
 καὶ ἀπεισεπέπλωσ διώμαμαι εἰσαποθῆσαι
 εἰς τὸ τῆ εἰσεσωμένης μέγεθος; φοβερόν τὸ
 ἐχέρισμα πρὸς τὸ ἐμὲν μικρότητα,
 θρασὺ τὸ ἀπὸ τῆς θεοῦ· ἡ δὲ αἰτία μά-
 λιστα τῆ φόβου & τῆς ἐμῆς παραγι-
 σεώς ἔστιν αὐτή. ὁρῶ & βλέπω τὴν ἀπὸ
 τῶν πέτρων Χριστὸν τῆ θεοῦ ἡμῶν τεθε-
 μελιωμένον ἐκκλησίαν αὐτῶν διερα-
 σμένον νῦν & διηρημένον, & ἡμᾶς ἄλ-
 λοτε ἄλλως λαλοῦντας, & ἑδὸν τῆ ἀνα-
 θεῆς ὀμώσσοις ἡμῶν Χριστιανοὺς ἐπέ-
 ρος & συμφωνοῦντας μὲν αὐτοῖς ἑδὸν
 τῆ δόσεως, ἡλλοθισμένους ἢ ἡμᾶς ἐκεί-
 νων ἀπάντων, & καθ' ἐκάστῳ ἴσο αὐ-
 τῶν ἀνάθεμα πρὸς ἡμᾶς. θανόν ἔστι τὸ
 ἀνάθεμα, πόρρω τῆ θεοῦ βάλλει, καὶ
 τῆ βασιλείας τῆ οὐρανῶν ἐκδιώκει,

ANNO
 CHRISTI
 787.

ἀπέχον εἰς τὸ σκότος τὸ ἄζωόν. ἐκ οὗ
 δὲν ὁ τῆς ἐκκλησίας νόμος ἔορος ἔειν
 ἢ φιλονεικίαν, ἀλλ' ὡσπερ οἰδὲν ὁμο-
 λογεῖν βίσεως ἐν βάπτισμα, μίαν πί-
 σιν, οὕτω καὶ συμφωνίαν μίαν ἐπὶ
 παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ παραγματοῦ.
 οὐδὲν γὰρ ἔτις ὄσιν ἐνώπιον ἔθεο δια-
 πόδεκτον ἔδιαρέσον, ὡς τὸ ἐνώπιον
 ἡμᾶς, καὶ γινώσκω μίαν καθολικὴν
 ἐκκλησίαν, κατὰ καὶ ἐν τῷ συμβόλω
 τῆς εἰλικρινοῦς ἡμῶν πίστεως ὁμολογε-
 μέν. καὶ αἰτιόμαι, ἀδελφοί οἶμαι δὲ
 καὶ ὑμεῖς, ἐπειδὴ γινώσκω τὸ φόβον
 τοῦ θεοῦ ἔχειν ὑμᾶς· παρὰ τῆς βίσε-
 σαίων ἔορθοδόξων βασιλείων ἡμῶν,
 σωόδον οἰκουμένην σωμασερισθῆ-
 ναί, ἵνα γινώσκω τῆς ἐνός θεοῦ ἐν
 καὶ τῆς τελεῶς, ἡνωμένοι ὁμο-
 ψυχοὶ καὶ ὁμόθυμοι· τῆς κεφαλῆς
 ἡμῶν Χριστοῦ, σώμα ἐν σωμαρολο-
 γοῦμεν ἔσυνβιβαζόμεν· τῆς
 ἀγίου πνεύματος, οὐ κατ' ἀλλήλων,
 ἀλλὰ σὺν ἀλλήλοις· τῆς ἀληθείας,
 τὸ αὐτὸ φρονουῦντες καὶ λέγοντες, καὶ
 μὴ ἢ ἕως καὶ διχρασά ἐν ἡμῖν· ὅ-
 πως ἢ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἢ ὑπερέχουσα
 πάντα νοῦν, φρουρήσει πάντας ἡμᾶς.
 καὶ εἰ μὲν οὖν κελύοισιν τῆς ὀρ-
 θοδοξίας παρμαχοὶ βασιλεῖς ἡμῶν ἐ-
 πὶ τῆ ἐμῇ διλόγῳ αἰτήσας ἐπινέουσαι, συλ-
 καταπέθημι κατὰ, καὶ τὴν κέλεισιν
 αὐτῶν ἐκπληροῦν, καὶ ἡμῶν τὴν ψῆ-
 φον ἀσπαζόμεν· εἰ δὲ μή γε, ἀδυνα-
 τως ἔχω τὸ ὅτι ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὑπο-
 βληθῶ τῷ ἀνάθεμα, καὶ ἀρεθῶ κα-
 ταδικασμένος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κρι-
 τοῦ τῆς ὄλων καὶ τῆς δικαιοσύνης· ἐνθα
 οὔτε βασιλεῖς, οὔτε ἱερεῖς, οὔτε ἀρχον-
 τες, ἔτε πλῆθος ἀνθρώπων δυνάται με
 ἄελεα. ἔειπ' ἀρεσον ἔαρεσον ὑμῖν

Concil. Tom. 19.

& ducit in tenebras exteriores.
 Nescit ecclesiæ lex vel terminus
 sectam siue contentionem; sed
 sicut nouit confiteri vnum bap-
 tisma, vnam fidem, ita & con-
 cordiam vnam in omni eccle-
 siastico negotio. Nihil enim est
 in conspectu Dei tam acce-
 ptum atque placabile, quam vt
 vnum simus, & vna efficiamur
 ecclesia catholica, quemadmodum
 in sinceræ nostræ fidei
 symbolo confitemur. Et peti-
 mus nos, fratres, vt reor & vos,
 quoniam scio vos timorem Dei
 habere, a piissimis & ortho-
 doxis imperatoribus nostris Syno-
 dum vniuersalem colligi: vt ef-
 ficiamur nos, qui vnus Dei su-
 mus, vnum; & qui Trinitatis
 cultores existimus, vniti & v-
 nanimes & collegæ; & qui capi-
 tis nostri Christi sumus, efficiamur
 corpus vnum, compactum
 atque connexum: & qui sancti
 Spiritus sumus, efficiamur non
 contra inuicem, sed pro inui-
 cem: & qui veritatis existimus,
 efficiamur id ipsum sapientes at-
 que dicentes, & non sit in no-
 bis certamen siue dissensio: vt
 pax Dei, quæ exsuperat om-
 nem sensum, muniat omnes
 nos. & si quidem iusserint or-
 thodoxiæ propugnatores, im-
 peratores videlicet nostri, po-
 stulationi meæ iustæ annuere,
 consentio & ego, & iussionem
 eorum implebo: sin autem, im-
 possibile mihi est hoc facere, ne
 subiiciar anathemati, & inueni-
 ar condemnatus in die Do-
 mini nostri & iusti iudicis; vbi
 neque imperator, neque sacer-
 dos, neque princeps, neque ho-
 minū multitudo poterit eripere
 me. & quidquid placuerit vobis

F ij

fratres, date apologiæ meæ, imo vero petitioni meæ responsum. Et libenter audierunt omnes quæ dicta sunt, consensum præbentes, ut fieret Synodus. Quidam autem perpauci ex infipientibus differebant. At vero qui a secretis, rursus ad populum disputans respondebat, quia dominus Leo imperator subuertit imagines; & quando Synodus facta est, subuerfas illas inuenit: & quod propter imperatoriam manum subuerfas sunt, iterum quæstionem habet idem capitulum; quoniam antiquam consuetudinem in ecclesia traditam præsumpserunt, sicut eis libitum fuit, exterminare: sed veritas Dei non est alligata. Promotus autem scripsit synodicas literas patriarchis, Romæ, Alexandriæ, Antiochiæ, & sanctæ ciuitatis, quas inuenies II. & III. actione cum rescriptis eorum.

Conscriptio breuis indicans quæ facta sunt ante Synodum.

VENIENTIBVS itaque a Roma quidem Petro & Petro Deo amicissimis presbyteris, & deferentibus prælatas literas: ab oriente vero, Ioanne & Thoma reuerendissimis presbyteris & monachis atque syn-cellis patriarcharum ibidē existentium, & ipsis pari modo deferentibus prænotatas literas, præceperunt * instauratores imperii conuenire episcopos. Qui cum peruenissent in conferuatam a Deo & regiam urbem, apud Thraciam moras faciebant potentissimi principes. Plures autem ex ipsis in heresi

* moderatores

ἀδελφοί, δότε τῆς ἐμῆς ἀπολογίας, φράσαι ἢ μᾶλλον αἰτήσεις ἢ δόκιμωσιν ἀσμένως ἢ ἠεροδοσεύτω πάντες τῶ ληθόντων, συμφωνήσαντες τῶ χυέσται σωόδου. πνές δὲ ὀλίγοι τῶ ἀφρόνων ἀνέβαλλον. ὁ ἢ ἀσκηρῆς πάλιν πρὸς τῶ λαὸν διαλεγεμένη ἀπεκρίνατο. ὅτι ὁ κύριος Λέων ὁ βασιλεὺς κατέστρεψε τὰς εἰκόνας, καὶ τῶ σωόδου, ὅτε ἐγγύετο, κατέστραμμένας αὐτὰς ὕρε. Ἐ διότι δὸ βασιλικῆς χάριτος κατέστράφησε, πάλιν συζητήσιν ἐχθρὸ κεφάλαιον, ὅτι δεχόμεν σωήσασιν ὡς ἀδεδομένω ἐν τῆ ἐκκλησίᾳ κατεπόλισται, ὡς ἐδόξεν αὐτοῖς, ἀφαιρέσαι. ἀλλ' ἢ δὴ δὴ δὴ τῶ θεοῦ οὐ δέδεται. πρὸς χεραδὶς δὲ ἐγραψα σωόδου τοῖς πατελαρχαῖς, Ρώμης, Ἀλεξάνδρειας, Ἀντιοχείας, Ἐ τῆς ἀγίας πόλεως. ἀπὸ ἑρήσος ἐν τῆ δευτέρῃ καὶ τρίτῃ φράξει μὲν Ἐ τῶ ἀιτηράφων τῶ αὐτῶν.

Συγγραφή σωτόμος δηλωτική τῶ φραχθέντων πρὸ τῶ σωόδου.

ΕΛΘΟΝΤΩΝ δὸ μὲν Ρώμης ἐπέστου καὶ Πέστου τῶ θεοφιλεσάτων πρεσβυτέρων, καὶ δότικομοσιάντων τὰ πρὸ ἀναφερόμενα γράμματα. ἐκ δὲ τῆς ἀνατολῆς, Ἰωάννου καὶ Θωμᾶ τῶ ἐλαβεσάτων πρεσβυτέρων καὶ μοναχῶν Ἐ συγκέλλων χυομῶν τῶ ἐκείσε πατελαρχῶν, καὶ αὐτῶν ὁμοίως ἀγαγόντων τὰ πρὸ δηλούμενα γράμματα, πρὸς ἐταξάτω Ἐ τῶ βασιλεῖον πρυτανύοντες σωμαθεοσιδίωα Ἐ τῶ Ἰπποκόποις, αὐτῶν ἢ ἀφικομῶν ἐν τῆ θεοφυλάκτω Ἐ βασιλίδι πόλει, ἐν τῆ Θράκη τὰς διατελας ἐποιουῶτο Ἐ αὐτοῖ κράτσοι βασιλεῖς. Ἐ δὲ πλείοις τῶ Ἰπποκόπων τῆ αἰρέσει τῶ